

РЕШЕНИЕ

№ 3916

гр. София, 12.06.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 12.05.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **669** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

15

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от Г. Г. Г. срещу Заповед № А-О-021 от 18.08.2016г. на Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/.

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна – постановена при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон и неговата цел. Сочи се липсата на доказателства за наличието на „системни“ нарушения по смисъла на чл. 34б, ал. 4 от Закона за техническите изисквания към продуктите /ЗТИП/. Дружеството разполагало с трима инспектори по технически надзор, за което е представило документи за образование, квалификация и/или правоспособност, трудови договори и длъжностни характеристики. Оспорва се твърдението, че наетият персонал е недостатъчен за осъществяване технически надзор на регистрираните съоръжения с повишена опасност /СПО/. Не се споделя и другият мотив в заповедта, че дружеството не разполага с отговорник по качеството с издаден сертификат по БДС EN I/I. 17020. Нарушени били принципите на процеса, разписани в чл. 4, ал. 2, чл. 6-чл. 7, чл. 13 АПК. Следвало е административният орган да приложи по-благоприятна мярка, установена в чл. 34б, ал. 3, т. 1 и т. 2 или чл. 34б, ал. 4, предложение второ от ЗТИП. Моли актът да бъде отменен. Претендира присъждане

на направените в процеса разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят [фирма], редовно уведомен, се представлява от адв. Д., който поддържа изложеното в жалбата. Представен е списък за разноски по чл. 80 ГПК. В писмени бележки изразява становище по съществото на спора и моли актът да бъде отменен.

Ответникът – Председателя на ДАМТН, редовно призован, се представлява от експерт Г., която оспорва подадената жалба.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

[фирма] е притежател на лицензии № 391/25.07.2007г. /неправилно посочена в заповедта и преписката година на издаване - 2008 г./, № 666/15.02.2011г., № 691/30.08.2011г. и № 727/28.06.2013г. за осъществяване на технически надзор на съоръжения с повишена опасност по чл. 34а, ал. 1, т. 1 ЗТИП /л. 117-120/.

Приложени са по делото протоколи от 16.02.2016г., 17.02.2016г. и 24.02.2016г., удостоверяващи, че на съответните дати служители на ГД"ИДТН" е следвало да извършат годишна проверка съгласно чл. 34б ЗТИП /заповеди на ИД Главен директор на ГД „ИДТН“ /л. 153-155/, но достъп за това на адреса, сочен като седалище и адрес на управление /гр. П., [улица], [жилищен адрес]/, както и на посочения в документите на дружеството /гр. П.,[жк], [улица]/, не е осигурен от неговия представляващ или упълномощено от него лице.

С уведомително писмо с вх. № 83-00-3335/01.04.2016г. в Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор“ /ГД „ИДТН“/ са представени от дружеството електронни регистри на всеки вид СПО, на които се осъществява технически надзор:

- Съдове, работещи под налягане /СН/ - 106 бр. регистрирани съоръжения;
- Газови съоръжения и инсталации /ГИ/ - 3277 бр. регистрирани съоръжения;
- Парни и водогрейни котли /КТ/ - 52 бр. регистрирани съоръжения;
- Асансьори /АС/ - 194 бр. регистрирани съоръжения.

[фирма] разполагало с двама инспектори по технически надзор на газови инсталации, парни котли и съоръжения под налягане, назначени на 4 часа работно време на ден, които осъществяват технически надзор на 3435 съоръжения, и един инспектор по технически надзор на асансьори, назначен на 1 час работно време на ден.

Подаден е бил сигнал на 27.07.2016г. за пътнически електрически асансьор, монтиран в [населено място],[жк], който не отговарял на изискванията на Глава Пета „Подобряване на безопасността на съществуващи асансьори“ НБЕТНА /л. 101/. Същото не било констатирано от Ч. К. – инспектор по технически надзор на асансьори в [фирма], видно от ревизионен акт № 2/16.06.2016г. /л. 102-103/. След внезапен технически преглед от ГД „ИДТН“ са издадени предписания със срокове за отстраняване на неизправностите на асансьора /ревизионен акт № 3/27.07.2016 г.; л. 104-105/.

При извършена справка от служители на ГД „ИДТН“ в ТД на НАП са констатирани, че към 05.07.2016г. дружеството не разполага с необходимия брой инспектори по технически надзор за видовете СПО, с необходимата квалификация /л.

106/. Същото било нарушение на изискванията на чл. 34а, ал. 5, т. 2 ЗТИП във връзка с чл. 3а, ал. 1, т. 1 и чл. 4, ал. 4 от Наредбата за условията и реда за издаване на лицензии за осъществяване на технически надзор на съоръжения с повишена опасност и за реда за водене на регистър на съоръженията /НУРИЛОТНСПОРВРС/. Констатирано било нарушение и на изискванията на чл. 34а, ал. 5, т. 2 ЗТИП във връзка с чл. 3а, ал. 1, т. 3 от НУРИЛОТНСПОРВРС, а именно: [фирма] не разполага с отговорник по качеството с необходимия сертификат за вътрешен одитор по качеството съгласно стандарт БДС EN I./I. 17020, издаден от акредитиран сертифициращ орган на системи за управление на качеството.

За започналото производство по отнемане на лицензии № 391/25.07.2007г., № 666/15.02.2011г., № 691/30.08.2011г. и № 727/28.06.2013г. дружеството е уведомено с писмо изх. № 83-00-8571/08.08.2016г. /л. 96-97/, като е направило възражение и депозирало становище по събраните доказателства /вх. № 83-00-8751/1/17.08.2016г. – л. 14/. Представени са уведомително писмо, че лицето инж. Ч. К. ще осъществява технически надзор, освен на АС, и на ГИ; справка за актуално състояние на всички трудови договори към дата 04.01.2017г.; списък на персонала към 27.12.2016г.; копия на трудови договори и допълнителни споразумения към тях; длъжностни характеристики; дипломи; сертификати и други.

Предвид констатираните несъответствия с изискванията, поставени към лицата, осъществяващи технически надзор на СПО, със Заповед № А-О-021 от 18.08.2016г. Председателят на ДАМТН отнема издадените на [фирма] лицензии на основание чл. 34б, ал. 4 във връзка с чл. 34а, ал. 2 ЗТИП.

В хода на съдебното заседание са изслушани свидетелите В. М. Я., К. Й. Й. и З. А. Б.. Съгласно свидетелските показания на Я. проверка на дружеството на нито една от посочените дати 16.02.2016г., 17.02.2016г. и 24.02.2016 г. не е извършена, тъй като не са открили неговия представляващ Г. Г.. Свидетелите Й. и Б. конкретизират също, че проверката по чл. 34б ЗТИП не е осъществена поради липсата на съдействие от Г.. Изисквали са помощ от органите на МВР, която им била отказана поради липсата на причина и основание да потърсят Г. Г.. Изслушани са и свидетелските показания на Р. Г. Г. и Ч. И. К.. Св. Г., който е бил бивш служител на ДАМТН, уточнява, че са извършвани проверки от 2008г. до 2013г. редовно, без да са били констатирани нарушения или издадени актове, че служители на ДАМТН не са извършили проверка през месец февруари 2016г., а лицето И. К. Д., на длъжност „отговорник по качество“, има издаден сертификат от акредитиран орган. Св. К., също бивш служител на ДАМТН, уточнява, че проверка не е извършена през месец февруари 2016г., конкретизира наличието на трима инспектори „технически надзор“ и един отговорник по качество. От оспорената заповед бил лично засегнат, тъй като бил обвинен за извършване на преглед на асансьора за 5-10 минути /16.06.2016 г./, след което бил извършен внезапен преглед на 27.07.2016г. Сочи, че в Наредбата имало изисквания за осветление в шахтата и кабината на асансьора да има до края на месец юни, за което уведомил ползвателя му, и което обстоятелство не било отстранено към датата на внезапния контрол от служителите на ДАМТН.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима - насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена е в преклузивния 14-дневен срок за оспорване по чл. 149, ал. 1, чл. 133 във връзка с чл.

152, ал. 1 от АПК и от активно легитимирано лице - адресат на акта.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

След като извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията, сочени от оспорващия, и служебно на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Актът е издаден от компетентен административен орган – Председателя на ДАМТН /чл. 34б, ал. 4 ЗТИП/. Съгласно чл. 34б, ал. 1 ЗТИП Председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор чрез Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор“ проверява веднъж в годината лицензираните лица и структурно обособените части на предприятия или организации по чл. 34а, ал. 1 с.з. за спазване обхвата на издадената лицензия и условията, при които са я получили, за изпълнение на задълженията им по този закон и наредбите по прилагането му, както и за прилагането на системата по качеството. При проверките служителите от Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор“ имат право във връзка с надзорната им дейност на достъп в помещенията и до местата, в които се извършва дейността, да изискват обяснения от персонала и предоставянето на регистрите, досиетата и всички документи, издавани от лицензираните лица или структурно обособените части на предприятия или организации по чл. 34а, ал. 1 от с.з., както и документите на системата по качеството /чл. 34б, ал. 2 ЗТИП/. В конкретния случай достъп до лицензираното лице – [фирма], изразяващо се в посещение на адреса, сочен като седалище и адрес на управление /гр. П., [улица], [жилищен адрес]/, както и на посочения в документите на дружеството /гр. П.,[жк], [улица]/, не е осигурен от неговия представляващ или упълномощено от него лице. Проверката е извършена по документи, описан е и случай за внезапен преглед на асансьор на 27.07.2016г. За започналото производство по отнемане на лицензии № 391/25.07.2007г., № 666/15.02.2011г., № 691/30.08.2011г. и № 727/28.06.2013г. дружеството е уведомено с писмо изх. № 83-00-8571/08.08.2016г., като е направило възражения, представило е доказателства, обезпечаващи твърдения за наличието на персонал, нает по трудово правоотношение, достатъчен за ефективното и качествено осъществяване на технически надзор, както и лице, което разполага с необходимия сертификат за вътрешен одитор по качеството съгласно стандарт БДС EN I.1. 17020 /вх. № 83-00-8751/1/17.08.2016г./. Спазени са при това общите разпоредби на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 във връзка чл. 8 АПК лицето да участва в производството по отмяна на лицензиите, като изрази своето становище, вкл. и по представените доказателства, както и принципите на процеса, чл. 35-36 във връзка с чл. 7, чл. 9-10, чл. 12 АПК. При постановяване на обжалвания административен акт не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и които да мотивират неговата отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

Спорен между страните е въпросът за приложението на материалния закон и съответствието на оспорената заповед с целта му.

Съгласно чл. 34б, ал. 4 ЗТИП когато установените нарушения по ал. 3 на същия член: неспазване обхвата на лицензията или неизпълнение на задълженията по този закон и наредбите по прилагането му или не прилагат системата по качеството, се извършват системно, председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор по предложение на главния директор на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор“ може да отнеме лицензията или да

ограничи обхвата ѝ с мотивирана писмена заповед.

В конкретния случай при извършена справка от служители на ГД „ИДТН“ в ТД на НАП е констатирано, че към 05.07.2016г. дружеството не разполага с необходимия брой инспектори по технически надзор за видовете СПО, с необходимата квалификация. Същото е било квалифицирано, като нарушение на изискванията на чл. 34а, ал. 5, т. 2 ЗТИП във връзка с чл. 3а, ал. 1, т. 1 и чл. 4, ал. 4 от НУРИЛОТНСПОРВРС, издадена на основание чл. 34, ал. 2 и чл. 39, ал. 2 ЗТИП. Установено е и нарушение на изискванията на чл. 34а, ал. 5, т. 2 ЗТИП във връзка с чл. 3а, ал. 1, т. 3 от НУРИЛОТНСПОРВРС, за това че [фирма] не разполага с отговорник по качеството с необходимия сертификат за вътрешен одитор по качеството съгласно стандарт БДС EN I./I. 17020, издаден от акредитиран сертифициращ орган на системи за управление на качеството.

Председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор издава лицензии за осъществяване на технически надзор на съоръженията с повишена опасност на лица, осъществяващи надзора въз основа на договор с ползвателя на съоръжения с повишена опасност, които следва да са регистрирани по Търговския закон, съответно вписани в търговския регистър или да са създадени със закон, с акт на Министерския съвет или на друг държавен орган; да не са обявени в несъстоятелност или да не се намират в производство за обявяване в несъстоятелност или в ликвидация; да разполагат с персонал нает по трудово правоотношение, който притежава образование, квалификация и/или правоспособност, необходими за осъществяване на технически надзор на съоръженията с повишена опасност и поне един специалист с образователно-квалификационна степен „магистър“ и с най-малко 5 години стаж по специалността; да притежават материално-технически условия и средства за осъществяване на технически надзор на съоръженията с повишена опасност и процедури, определящи организацията и реда за извършване на надзорните дейности; да не участват, включително наетият от тях персонал, в проектирането, производството, доставката, монтирането, използването, ремонтирането или поддържането на видовете съоръжения с повишена опасност, чийто технически надзор осъществяват; да не участват в капитала, управлението или контрола на търговски дружества, които извършват дейностите по т. 5; в капитала, управлението и контрола им да не участват лица, които участват в извършването на дейностите по т. 5; да имат система за управление на качеството, която отговаря на изискванията на БДС EN I./I. 17020 /чл. 34а, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 2 ЗТИП/. Безспорно е, че [фирма] е лице по смисъла на чл. 34а, ал. 1, т. 1 ЗТИП, което следва да отговаря на изискванията, разписани в ал. 2 на същия член, като съответствието се удостоверява с документите по чл. 34а, ал. 5 ЗТИП, по-конкретно: по т. 2 - документи за образование, квалификация и/или правоспособност и трудови договори на персонала.

Съгласно чл. 3а, ал. 1 от НУРИЛОТНСПОРВРС персоналет по чл. 34а, ал. 2, т. 3 и ал. 3, т. 1 ЗТИП трябва да включва не по-малко от три лица, изпълняващи съответно функциите на: 1. инспектор по технически надзор; 2. технически ръководител; 3. отговорник по качеството. В ал. 2 на чл. 3а от НУРИЛОТНСПОРВРС е постановено следното изискване: минималният брой на инспекторите по технически надзор по чл. 3а, ал. 1, т. 1 НУРИЛОТНСПОРВРС за лицата, които кандидатстват за получаване на лицензии за осъществяване на технически надзор на СПО, е по един инспектор за всеки вид СПО. Изключение се допуска, ако някой от инспекторите

притежава образование и/или професионален опит по чл. 4 от същия подзаконов нормативен акт за повече от един вид СПО. Лицето по ал. 1, т. 3 от НУРИЛОТНСПОРВРС /отговорник по качеството/ трябва да притежава сертификат за вътрешен одитор по качеството съгласно стандарт БДС EN I/I. 17020, издаден от акредитиран сертифициращ орган на системи за управление на качеството.

От събраните по делото доказателства се установява, че към 05.07.2016г. с действащи трудови договори с работодателя [фирма] са лицата: И. К. Д. и Г. Р. В. /отговорник спомагателни дейности/, Р. Г. Г., Ч. И. К. и Д. К. Й. /инспектор технически надзор/. Лицата Р. Г. Г. и И. К. Д. разполагат съответно със сертификати № IA-10-101/18.11.2010г. за преминато обучение в курс и успешно положен изпит за вътрешен одитор по изискванията на стандартите БДС EN 19011:2004 и БДС EN I/I. 17020:2005, издаден от Център за изпитване и европейска сертификация Е., и № IA-16-165/04.02.2016 г. за преминат курс и успешно положен тест за вътрешен одитор по изискванията на стандартите БДС EN I/I. 17020:2012, включително и прилагането му за акредитация на органи за контрол /I.-P15:06/2014/, и БДС EN I. 19011:2011, издаден от Център за изпитване и европейска сертификация Е.. За удостоверяване на горното е приложено и копие от длъжностната характеристика на длъжността „отговорник спомагателни дейности“, в която изрично е записано, че заемащият тази длъжност поема цялата отговорност за осигуряване дейностите по контрола, който ще се извършва в съответствие с БДС EN I/I. 17020:2012. Противно на установеното в заповедта, [фирма] разполага с отговорник по качеството с необходимия сертификат за вътрешен одитор по качеството съгласно стандарт БДС EN I/I. 17020, издаден от акредитиран сертифициращ орган на системи за управление на качеството съгласно чл. 34а, ал. 5, т. 2 ЗТИП във връзка с чл. 3а, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 3 от НУРИЛОТНСПОРВРС. В тази част фактите, посочени от административния орган, не съответстват на приложените доказателства, обобщени са превратно, а оттам и неправилно е приложен релевантният закон.

Персоналът по чл. 34а, ал. 2, т. 3 ЗТИП, който изпълнява функциите по чл. 3а, ал. 1, т. 1 НУРИЛОТНСПОРВРС **/инспектор по технически надзор/**, трябва да притежава:

1. висше техническо образование със специалност, свързана с изучаването на видовете СПО, на които ще извършва технически надзор, **или**
2. висше техническо образование и не по-малко от 5 години професионален опит в проектирането, производството или техническия надзор на СПО, на които ще извършва технически надзор, **или**
3. средно техническо образование, не по-малко от 10 години

професионален опит в проектирането, производството или техническия надзор на СПО, на които ще извършва технически надзор, и следната правоспособност:

а) машинист на котли ниско налягане - за осъществяване на техническия надзор на СПО по т. 2.1 от приложение № 1;

б) монтьор по монтиране, поддържане и ремонтиране на асансьори II степен - за осъществяване на техническия надзор на СПО по т. 2.7 от приложение № 1 /чл. 4, ал. 1 НУРИЛОТНСПОРВРС/.

Поне едно лице от персонала по чл. 3а, ал. 1, т. 1 НУРИЛОТНСПОРВРС трябва да притежава образователно-квалификационна степен „магистър“ и най-малко 5 години стаж по специалност, свързана с проектирането, производството, поддържането, ремонтирането, преустройването или техническия надзор на СПО. Броят на персонала по чл. 4, ал. 1 НУРИЛОТНСПОРВРС на лицата, притежаващи лицензии, се определя съобразно броя на съответния вид от регистрираните съоръжения и съгласно приложение № 5.

В конкретния случай е издадена лицензия № 727/28.06.2013г. за осъществяване технически надзор на съоръженията с повишена опасност: метални съдове за флуиди от група 2 при свръхналягане до 1,6 МПа и температура на стените на съда до 200°C, на които произведеното от обема в литри и максималното допустимо налягане в мегапаскали не превишава числото 4000 /т. 2.2.1.1/ и съдове за втечнени въглеводородни газове, предназначени за хранване с газ на сградни газови съоръжения и инсталации, бутилкови инсталации, газови уреди или котли в административни, жилищни и обществени сгради и обекти /т. 2.2.1.6 във връзка с т. 2.4.2.1 от Приложение № 1 НУРИЛОТНСПОРВРС/. В приложение № 5 към Наредбата е посочено, че минималното време за извършване на технически преглед в часове е 1,5 часа и 3 часа за технически преглед с изпитване. При това инспекторите по техническия надзор следва да разходват 159 часа за извършването на технически преглед и 318 часа за извършването на технически прегледи с изпитване /съдове, работещи под налягане - 106/. Не е съобразено, че при отнемане на тази лицензия, същата се отнася и за съдове за втечнени въглеводородни газове, за които липсват доказателства, че попадат в групата „съдове, работещи под налягане“, така, както е посочено общо в оспорената заповед. За същите не са конкретизирани и необходимите часове за извършване на технически преглед с /2,5 часа/ или без изпитване /1,5 часа/.

Издадена е и лицензия № 691/30.08.2011г. за осъществяване

технически надзор на съоръженията с повишена опасност: асансьори в жилищни сгради /т. 2.7/. В приложение № 5 към Наредбата е посочено, че минималното време за извършване технически преглед с изпитване е 2 часа. При това инспекторите по техническия надзор следва да разходват 388 часа за извършването на технически прегледи с изпитване /асансьори - 194/. Тук е мястото да се посочи, че в оспорвания акт са изложени и формални съображения за неспазване на Наредбата за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори, без да е конкретизирано какви точно са изискванията за осъществяване на технически надзор на асансьорите. Фактите са описани коректно, но не са подведени под материалния закон, така че да се прецени каква е обусловеността между тях и крайния извод за отмяна на конкретната лицензия.

Другата лицензия № 666/15.02.2011г. е издадена за осъществяване технически надзор на съоръженията с повишена опасност: парни котли, работещи при свръхналягане до 0,05 М. включително /т. 2.1.1/ и водогрейни котли, работещи при температура на нагрятата вода до 110°C включително /т. 2.1.2/. В приложение № 5 към Наредбата е посочено, че минималното време за извършване на технически преглед в часове е 2 часа и 3 часа за технически преглед с изпитване. При това инспекторите по техническия надзор следва да разходват 104 часа за извършването на технически преглед и 156 часа за извършването на технически прегледи с изпитване /52 броя парни и водогрейни котли/.

Лицензия № 391/25.07.2007г. се отнася за осъществяване технически надзор на съоръженията с повишена опасност: газопроводи, газови инсталации, газорегулаторни пунктове, горивни уредби, бутилкови инсталации, газови уреди и други газови съоръжения в административни, жилищни и обществени сгради и обекти /т. 2.4.1.1, 2.4.2.1 и 2.4.3/ и разпределителни газопроводи на разпределителните дружества за природен газ и съоръженията към тях /т. 2.4.1.2/. В приложение № 5 към Наредбата е посочено, че за съоръженията по т. 2.4.1.1, т. 2.4.2.1 минималното време за извършване на технически преглед в часове е 1,5 часа и 2,5 часа за технически преглед с изпитване, а по т. 2.4.3 – техническият преглед е 0,5 часа. При това инспекторите по техническия надзор следва да разходват 4 915,5 часа за извършването на технически преглед и 8 192,5 часа за извършването на технически прегледи с изпитване /3277 броя газови съоръжения и инсталации/. Не е съобразено, че при отнемане на тази лицензия, същата се отнася и за разпределителни газопроводи на разпределителните дружества за природен газ и съоръженията към тях, за които липсват доказателства, като това не е отразено и в оспорената заповед.

Подобни изчисления за общия брой часове, необходими за извършване на технически преглед с или без изпитване, не са направени от административния орган. Единствено е посочено, че лицата, които осъществяват технически надзор за 3435 съоръжения, без асансьорите, са назначени на 4-часов работен ден, а тези, които осъществяват технически надзор на асансьорите, са назначени на 1-часов работен ден. Това обуславяло извод, че те са недостатъчни за ефективното и качествено осъществяване на технически надзор на тези съоръжения. Към датата на издаването на заповедта назначените на длъжност „инспектор по техническия надзор“ лица са Р. Г. Г. /трудов договор № 018/30.06.2015г. – 4 часов работен ден/, Ч. И. К. /трудов договор № 019/31.07.2015г. – 1 часов работен ден/ и Д. К. Й. /трудов договор № 017/29.05.2015г. – 4 часов работен ден/.

За това, че административният орган не е съобразил по какъв начин е разпределена дейността между работниците в [фирма] относно всяка една от групите, формално е посочил необходимите часове за технически преглед с и без изпитване, се обуславя извод за невъзможност да се прецени кой от тях за колко часове ще извърши съответния преглед на СПО. Пример за това е следното: общият брой съоръжения група ГИ са 3277, за които е предвидено 1,5 часове на всяко съоръжение за преглед без изпитване, което прави общо 4915,5 общо часове за всички съоръжения. При положение, че за две от лицата се сочи да са ангажирани за ГИ, като всяко от тях полага труд на 4-часово работен ден, или общо взети заедно 8 часа, 4915,5 часа следва да бъдат разделени на 8 ч, за да се прецени колко дни са необходими за извършване на технически преглед на ГИ. Стойността, която се получава, е 614,4 дни, необходими да се извърши преглед от работещите на 4-часов работен ден. Сравнено с дните на една календарна година 365, означава, че са необходими около година и половина за извършване на технически преглед без изпитване на всички съоръжения от група ГИ, на които [фирма] осъществява технически надзор. Тази стойност не би се променила съществено, ако се извършва технически надзор и от лицето, което е назначено на трудов договор за непълно време за 1 час. Конкретно за асансьорите се изисква извършването на технически преглед с изпитване – 2 часа, което сумарно прави общо 388 часа. Лицето, което се сочи, че извършва технически прегледи на асансьорите, е на непълнен работен ден от 1 час. За да не са нарушава трудовото законодателство, то следва за една календарна година да извърши преглед в продължение 388 часа, в повече от нейните 365 дни, съответно без почивки, съботи и недели, празнични дни. Само в случаите, в които се включат и останалите две лица, работещи на трудов

договор към дружеството на същата длъжност, може да се осъществи необходимия технически преглед с изпитване, но само и единствено по отношение на асансьорите.

При това не се установява безспорно извършване на нарушение на изискванията на чл. 34а, ал. 5, т. 2 ЗТИП във връзка с чл. 3а, ал. 1, т. 1 и чл. 4, ал. 4 от НУРИЛОТНСПОРВРС. Не би могло и да се отграничат функциите на всеки един от работниците в [фирма], осъществяващи технически надзор, по групи съоръжения, т.е. кой каква дейност изпълнява: дали за СН, ГИ, ПК или само асансьори, съответно на общия брой часове, необходими за извършването на прегледите на съоръженията във всяка една от групите, за които се съдържа по преписката информация. Това затруднява и преценката може ли да бъде отменена само една от лицензиите, доколкото за останалите се изпълнява изискването на чл. 34а, ал. 5, т. 2 ЗТИП във връзка с чл. 3а, ал. 1, т. 1 и чл. 4, ал. 4 от НУРИЛОТНСПОРВРС.

В допълнение: „от съдържанието на чл. 3а, ал. 2 от Наредбата не може да се направи извод, че законодателят допуска част от функциите, визирани в т. 1 – 3 да се изпълняват от едно лице, стига същото да притежава необходимото образование и професионален опит за повече от една СПО. Напротив, цитираната разпоредба се отнася само до специалистите по т. 1, чийто брой трябва да е достатъчен, за да се осигури извършването на всички дейности по технически надзор на регистрираните СПО, като минимално необходимият брой е по един специалист за всеки вид СПО. В тази хипотеза законодателят допуска изключение един специалист да извършва дейност по технически надзор за повече от един вид СПО, стига да е достатъчно квалифициран за това. Тълкуването на тази алинея води до извода, че всяко лицензирано лице следва да разполага поне с един специалист, който извършва дейности по технически надзор. Т.к. последното изречение на ал. 2 урежда изключение, същото не следва да тълкува разширително, нито да се прилага по аналогия и по отношение на останалите служители“ /Решение № 15189/18.11.2011г. по дело № 15199/2010г. на ВАС на РБ, Седмо отделение/.

Съгласно чл. 34б, ал. 3 ЗТИП когато при проверките се установи, че лицензираните лица не спазват обхвата на лицензията или не изпълняват задълженията си по този закон и наредбите по прилагането му или не прилагат системата по качеството, служителите от Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор“ могат да: 1. предпишат мерки за отстраняване на нарушенията в подходящ срок; 2. дадат ход на производство по налагане на административно наказание. Нормата има

диспозитивен характер и подлежи на преценка от служителите на ГД „ИДТН“. На същите е предоставена възможност да предпишат мерки за отстраняване на нарушението, като бъде указан срок за това /принудителни административни мерки/, и/или да образуват административно-наказателно производство, което може да доведе до налагането на административно наказание.

В конкретния случай, установеното нарушение по чл. 34а, ал. 5, т. 2 ЗТИП във връзка с чл. 3а, ал. 1, т. 1 и чл. 4, ал. 4 от НУРИЛОТНСПОРВРС, се извършва продължителен период от време, от момента на сключване на договорите с лицата, заемащи длъжност „инспектор по технически надзор“, до момента на издаване на заповедта, която се оспорва. Не са представени доказателства, че след датата на справката от 05.07.2016г. на ТД на НАП, до датата на издаване на акта нарушението е преустановено, нито такива, които да опровергават изводите, че договорите са сключени съответно за 4 или 1 часов работен ден. Нарушението не е **системно**, въпреки че обхваща значително дълъг период от време, и не е санирано с представени в хода на производството доказателства. С оглед дефинитивната норма на § 1, т. 30 ДР ЗТИП **системно** „е извършването на три или повече нарушения на този закон или на нормативните актове по прилагането му в рамките на две календарни години“. Твърдените нарушения, относими при преценка на **системно** неизпълнение на вменени задължения на лицата, които осъществяват технически надзор и притежават лицензия, не са доказани и обективирани в надлежни актове, не са издадени други ПАМ, включително и с цел преустановяване на констатирани други нарушения. Липсват по преписката актове за установяване на административни нарушения по смисъла на чл. 36, ал. 1 ЗАНН, както и влезли в сила наказателни постановления, с които се налагат наказания за установени идентични нарушения, нито са посочени дата и място на други нарушения, извършени в 2-годишен период, в който са констатирани и процесните. Не са налични писмени доказателства за три или повече нарушения, а дори и да се приеме, че посочените в заповедта са установени безпротиворечиво, техният брой е 2.

На основание чл. 34б, ал. 4 ЗТИП за председателя на ДАМТН възниква възможност да отнеме лицензията или да ограничи обхвата ѝ с мотивирана писмена заповед, но само по предложение на главния директор на ГД „ИДТН“, каквото липсва в преписката, представена по делото. Компетентният орган действа в условията на оперативна самостоятелност по чл. 169 АПК. По съществото си отнемането или ограничаване обхвата на лицензията са ПАМ - „форма на

изпълнително-разпоредителна дейност, чрез която в предвидените от закона случаи се упражнява държавна принуда. Те се различават от административните наказания, тъй като същите са израз на държавната наказателна репресия и се налагат по повод извършено административно нарушение. За разлика от административно-наказателната отговорност, която се свежда до осъществяване на санкции, предвидени за виновно неизпълнение на административноправни задължения, ПАМ са средство за обезпечаване осъществяването на различни правоотношения, възникващи в сферата на изпълнително-разпоредителната дейност. С налагането на подобни мерки се прилага диспозицията на съответната правна норма и затова тя не е средство за реализиране на правна отговорност. За налагане на тази мярка, е достатъчна констатацията на извършената предпоставка, която законът свързва с прилагането ѝ. Видно от текста на чл. 34б, ал.4 ЗТИП /бел.моя/ обаче, за **системни** нарушения по ал.3, органът може да наложи следните мерки: отнемане на лицензията или ограничаване на обхвата на лицензията. /.../ Чрез процесната заповед, органът е наложил мярката по чл. 34б, ал. 4 ЗТИП – отнемане на лицензия, която се явява и по-тежката от двете, без да аргументира избора си /бел. моя/.

Административният орган е упражнил предоставеното му от закона правомощие за прилагане на конкретната принудителна административна мярка при условията на оперативна самостоятелност. При налагането на принудителни административни мерки по чл.34б, ал.4 ЗТИП обаче е предоставена законова възможност на административния орган да прецени дали да наложи принудителна мярка и каква да е тя. Преценката му, дори и в рамките на оперативната самостоятелност, предвид диспозитивния характер на нормата, следва да бъде мотивирана. В правомощие на административния орган в действителност е да извърши преценка дали да наложи мярка и какъв да е нейният вид. При съдебния контрол върху акта, с който се налага тази мярка, съдът не се ограничава единствено да констатира оперативната самостоятелност на органа, а и да установи, дали наложената мярка като вид /при алтернативни нормативни възможности/ е обоснована, съответна и дали постига целите, за които се налага. Неизлагането на мотиви от страна на административния орган в тази насока, пречи на контрола за законосъобразност върху акта и е самостоятелно основание за отмяната му“ /в т.см. Решение 3465/21.03.2017г. по дело № 5239/2016 г. на ВАС на РБ, VII отделение/.

Отделно от това, следва да бъде посочено, че в разпоредбата на чл. 34а, ал. 9 ЗТИП също е предвидено отнемане на лицензията, с мотивирана писмена заповед на Председателя на Държавната агенция за

метрологичен и технически, при: прекратяване и заличаване на търговеца или на юридическото лице; промени, водещи до несъответствие с изискванията по ал. 2, 3 или 4; липса на застраховка по чл. 34, ал. 3; установяване от служителите от Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор“, че лицата или структурно обособените части на предприятия или организации, получили лицензия, системно не изпълняват задълженията си съгласно закона и наредбите по прилагането му или системно не спазват обхвата на лицензията; писмено искане от притежателя на лицензията. Случаите, в които лицензията се отнема, са изрично изброени или препращат към други законови и подзаконови разпоредби. В чл. 34а, ал. 9, т. 4 ЗТИП е предвидена като хипотеза разписаната в чл. 34б, ал. 4 във връзка с ал. 3 ЗТИП – системно неизпълнение на задълженията съгласно закона и наредбите по прилагането му или системно неспазване обхвата на лицензията. В този случай изискването да е отправено предложение от главния директор на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор“ липсва, като законодателят е използвал императивната норма на глагола „отнема“, като е предоставена и оперативна самостоятелност с разпоредбата на чл. 34а, ал. 11 ЗТИП така, както е разписано в чл. 34б, ал. 4 ЗТИП /„ може, вместо да отнеме, само да“/. Дори и да се приеме, че административният орган действително е установил твърдяните нарушения, то като правно основание, доколкото същите са единствени, не следва да се посочат нормите на чл. 34б, ал. 4 във връзка с ал. 3 ЗТИП или чл. 34а, ал. 11 във връзка с ал. 9 ЗТИП, а тази на **чл. 34б, ал. 3 ЗТИП** – когато за нарушения /неспазване обхвата на лицензията или неизпълнение задълженията по този закон и наредбите по прилагането му или неприлагане системата по качеството/, за които не се констатира да са извършени системно, се предписват мерки за отстраняване на нарушенията в подходящ срок и/или се дава ход на производство по налагане на административно наказание.

Административния акт не е съобразен и с целта на закона по чл. 146, т. 5 във връзка с чл. 2, т. 1 ЗТИП. „Действително, дейността на търговеца е строго регламентирана и изисква стриктно спазване на всички релевантни правила, норми и изисквания, тъй като има за предмет осъществяване на технически надзор за осигуряване на безопасна експлоатация на съоръжения с повишена опасност. Поради специфичния характер на дейността е налице приоритет на обществения интерес и безопасност пред частните интереси на адресата, което налага засилен контрол, по-висока степен на защита и ефективно упражняване на функциите на компетентните държавни органи. Но този контрол следва

да се осъществява съобразно целите и предназначението, а именно за предотвратяване и преустановяване на нарушения с оглед осигуряване извършването на дейността съобразно изискванията на релевантната нормативна уредба и изпълнението на задълженията на регистрираните лица“ /Решение № 2887 от 28.02.2013г. по адм. дело № 25/2013г., ВАС на РБ, VII отделение/. Отнемането на лицензията, обаче, е крайна мярка, чието прилагане не може да води до самоцелното ограничаване на права и свободи и до административен произвол. Правомощието на административния орган да прилага конкретната ПАМ следва да се упражнява по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Налице е превратно упражняване на власт, в нарушение на чл. 6, ал. 1 и ал. 5 АПК. В този смисъл е и практиката на ВАС на РБ: Решение № 672 от 15.01.2013г. по адм. д. № 11095/2012г., VII отд.; Решение № 5926 от 26.04.2013г. по адм. д. № 1464/2013г., VII отд.; Решение № 2879 от 28.02.2013г. по адм. д. № 15055/2012 г., VII отделение.

Предвид изложеното съдът заключава, че оспорената **Заповед № А-О-021 от 18.08.2016г.** на Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор е незаконосъобразен административен акт и като такъв, подлежи на отмяна, а подадената срещу него жалба следва да бъде уважена като основателна.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените и своевременно поискани /чл. 80 ГПК/ по делото разноски в размер от 1 456.00 /хиляда четиристотин и петдесет и шест/ лева разноски, представляващи заплатената държавна такса, адвокатски хонорар и такса за банков превод.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, *Административен съд София-град*, Второ отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Г. Г. Г., със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], [жилищен адрес] **Заповед № А-О-021 от 18.08.2016г.** на Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

ОСЪЖДА Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, с адрес: [населено място], [улица] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Г. Г. Г., със седалище и адрес на

управление: [населено място], [улица], [жилищен адрес] сумата в размер на 1 456.00 /хиляда четиристотин и петдесет и шест/ лева, представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на РБ.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: